FOOTBALL

SLAVIA A CEDAT C. A. O-ULUI ŞI A INVINS PE VENUS

Echipa din Oradea a reuşit o performanţă de mare răsunet. C. A. O. întărit cu Vintilă şi Roşculeţ, a fost superior Slaviei. Bodola, Vintilă, Iuhash, Feuerştein sunt jucători de clasă europeană. Venus a luptat frumos în faţa unei echipe hotărîte să câştige. Eissenbeisser a făcut o partidă mare. Slavia e o echipă excepţională

Dacă footballul nu ar fi în stima în care este, e incontestabil că organizatorii nu şi-ar fi asumat riscul unui turneu atât de costisitor. Dar la Bucureşti nu se riscă cu o regie de un milion. Publicul e entuziast. Face sacrificii. Numai programul să fie bun.

Or nu se poate spune că grupările organizatoare nu au făcut tot ce le-a fost în putinţă pentru a prezenta un program cât se poate de bun.

Deoparte Slavia, campioana Cehoslovaciei. De cealaltă, trei din cele mai bune echipe româneşti. Doi candidaţi la titlul de campion: Ripensia şi C. A. O. şi cea mai bună echipă bucureşteană.

Primele două etape ale turneului au fost urmărite de 25.000 spectatori. Cheltuelile sunt acoperite deci din primele două jocuri. Matchul de azi contează ca beneficiu. E un beneficiu pe care cele trei echipe româneşti îl merită cu prisosinţă. E un beneficiu care va da curaj echipelor noastre, va stimula şi alte iniţiative la fel de frumoase.

Vom releva în primul rând propaganda făcută de echipa cehă — o adevărată maestră în materie de football. Exhibiţiunile ei în ambele zile au fost mult gustate de public, iar jucătorii români, cei din tribune mai ales, au avut desigur multe de învăţat.

Şi apoi vom sublinia modul cum s'au comportat cele două echipe româneşti.

Victoria lui C. A. O., în primul rând, contează ca un mare succes al footballului nostru. Şi nu atât victoria, cât modul cum a fost obţinută.

Intr'un match foarte viu disputat, C. A. O. a învins pe deplin merit, ridicându-se de multe ori la înălţimea valorei redutabilei echipe cehe. O victorie care va ridica cu încă o treaptă prestigiul footballului românesc. O victorie pe care presa străină o va califica surpriză. O victorie care, pentru noi însă, martorii ei, contează ca o veritabilă afirmare. C. A. O. a jucat bine, cel puţin la fel de bine ca Slavia. Rezultatul nu a fost o surpriză. A fost fructul unei munci rodnice şi a unei frumoase ambiţiuni.

DAVID

Cât priveşte pe Venus, după câteva momente de derută, provocată desigur de faptul că cehii fuseseră puşi în gardă de matchul din ajun şi jucau ca în finala Cupei Europei, şi-a revenit şi a desfăşurat toată gama posibilităţilor sale, reuşind să fie, o repriză, mai bun decât marele său adversar.

E o performanţă care trebue să mândrească pe suporterii venusişti.

C. A. O.

Partea leului în aceste două zile al turneului pascal a revenit talentate echipe orădene.

A învins cu 2—0 pe Slavia, după un match în care nici un moment nu s'a arătat slab, nici un moment nu s'a lăsat întrecut.

Echipa a făcut Duminecă poate cel mai bun joc din carieră. Nu am mai văzut-o astfel din matchul cu F. C. Milano. Intreaga echipă a beneficiat de o condiţie fizică excepţională. Dealtfel, reuşita o datoreşte tocmai energiei cu care a putut ţine acelaş tempo dela început până la sfârşit. Fiecare a alergat mai mult cât aleargă deobiceiu în două matchuri.

Aportul cel mai preţios în obţinerea victoriei l-a adus linia intermediară, întovărăşită de cele şapte suflete ale ceferistului Vintilă.

Fiecare mijlocaş şi-a jucat de minune rolul. Fiecare a fost mai bun decât jucătorul corespunzător al Slaviei. Juhasz cel puţin, l-a lăsat mult în urmă pe Simperski.

Dar victoria se datoreşte în mare parte şi lui Bodola, care a fost Duminecă într'o formă magnifică. A depus o muncă supraomenească şi a fost regulat mai tare decât cei doi coloşi cehi, Fiala şi Daucek pe cari i-a depăşit matematic la cap.

Insfârşit, un elogiu pentru cei trei componenţi ai apărării imediate. David a apărat cu curajul său caracteristic. (E timpul, credem, să fie apreciat şi de selecţioneuri, mai ales că e român neaoş). Sarkadi a vădit o technică apreciabilă, care i-a permis să se descurce din cele mai grele situaţii. Acelaş lucru îl putem spune despre Roşculeţ.

In general, echipa nu a neglijat latura technică. Dar peste jocul ei obişnuit, a fost dârză, energică.

Venus

Venus a făcut un rezultat bun. Căci acest rezultat nu trebuie privit prin prisma matchului Slavia—C. A. O. In acest de al doilea match, cehii au jucat mult mai prudent. In primele 15 minute, au făcut un joc magnific şi şi-au surprins adversarul, care n'a avut nici timpul reculegerii.

Cei trei halfi — Venusului îi trebuie totuşi halfi... — au alergat năuci şi nu s'au putut dumiri cum merg passele adversarilor. Abia după intrarea experimentatului Eisenbeisser în linia intermediară, echilibrul a fost restabilit. Din acest moment, Venus a tratat pe picior de egalitate cu Slavia Dar era prea târziu. Cehii aveau deja avantajul de două goaluri cu cari au şi învins dealtfel.

Mai trebuie adăugat amănuntul că Sepi a ratat cel puţin două ocazii bune şi se va ajunge la concluzia că performanţa Venusului este lăudabilă.

Au jucat doi portari, Iordăchescu şi Ghenea, şi amândoi s'au compor- excelent.

Din nou Albu s'a arătat în formă — vine Balcaniada şi e bine! — iar Sfera, care a reluat contactul cu footballul după o întrerupere de câteva săptămâni, a făcut deasemeni un match bun.

Excepţional a fost Eisenbeisser, — desigur cel mai bun venusist — al cărui plasament i-a permis să dejoace multe din planurile înaintării adverse.

In atac, cel mai bun a fost Manole Dumitrescu, urmat în ordine de Petea Vâlcov, Gruin, Sepi şi Cristoloveanu.

Slavia

Sunt desigur, multe lucruri de spus despre Slavia. Echipa cehă ne-a adus un joc atât de nou, atât de avansat, încât vom mai avea ades prilejul să revenim. Pentru moment vom încerca să-i facem o prezentare sumară, spunând că e o echipă care îmbină texhnica cea mai perfectă cu iuţeala şi energia.

Fiecare echipier este un technician desăvârşit. (Aţi remarcat «stop»-urile acelea pe picior?) Balonul este stăpânit şi strunit cu picioarele, cu corpul, cu capul...

Este trimis acolo unde trebuie, cu preciziune matematică.

Linia cea mai bună este înaintarea, care are în Bradac un adevărt remorcher şi în Puc un shoteur extraordinar însoţit de un technician fără pereche. E, fără îndoială, cel mai bun technician pe care l-am văzut.

In matchul cu C. A. O. a fost însă atât de crunt supravegheat încât s'a hotărât să joace a doua zi inter stânga. Post în care a strălucit.

Planicka este un portar de mare clasă. Masiv, sigur pe orice minge, oportun în eşiri, Planicka şi-a justificat la Bucureşti faima care l-a precedat.

Cei doi fundaşi sunt... doi fundaşi. Adică doi plopi. Doui atleţi în toată puterea cuvântului. Dauceck, pare-se mai tânăr şi mai technic, ne-a impresionat mai mult decât Fiala.

In linia de mijloc, cel mai bine a jucat o rezervă: Berdrick. Mic — cât Feurstein — a demonstrat că în acest post nu e neapărat necesar să fi robust pentru a te impune.

A suplinit deficenţa fizică cu o tehnică perfectă şi un plasament ireproşabil.

Simperski, halful centru, este un excelent auxiliar pentru înaintare. E mai slab în apărare.

Din linia de atac s'a impus Bradac — în prima zi — şi Puc, a doua zi.

Mai puţin şlefuit, dar foarte impetuos, este Vytlacil, care a jucat pe ambele aripi cu aceiaşi dexteritate.

Ne-a plăcut deasemeni, Kopecki, un inter ca la carte. Foarte rafinat, Sobotka.

Aspecte

— Christos a înviat!

— Adevărat a'nviat!

Pretutindeni feţe cari iradiază bucurie, mâini cari se strâng cu frenezie.

Străzile sunt pustii. Trei sferturi din populaţia Bucureştilor îşi consumă în tihnă la domiciliu mielul şi cozonacii, iar restul se înghesuie la tot felul de vehicule cari au direcţia terenului Venus.

Peluza populară e supra încărcată încă dela ora 2. Cei cari n'au vrut să înghită noduri la prânz, şi-au adus câte o halcă de miel şi o duzină de ouă roşii. Mulţi şi-au adus şi ouă albastre sau verzi, dar toată lumea mănâncă ouă roşii. Aşa-i de Paşti.

Au început să curgă şi taxiurile. Vin cei cu bilete numerotate. Nu se grăbesc.

Sosesc cu un sfert de oră înainte de începere, ca la teatru. Un domn cu monoclu, foarte liniştit, se îndreaptă cu încredere către No. 356. Cum locul e central, cu o vizibilitate perfectă, a găsit un amator prematur. După zece minute de proteste, domnul cu monoclu a luat'o 'n chip de procuror.

— In definitiv, în virtutea dreptului câştigat din momentul în care am cumpărat biletul numerotat, te rog să te scoli.

— Mai vezi de altul.

— N'o lua aşa, dom'le. D-ta ai număr?

— Cum nu. Câte vrei. 42 la pantofi, 38 la guler, 289 la casă...

Numerile acestea au stârnit un haz general. Sub o rafală de râsete, domnul cu biletul numerotat s'a retras strategic. Din urmă, l-a ajuns o apostrofă:

— Cine se scoală mai târziu, vede de mai departe.

O adevărată revoltă o produc negustorii de limonadă, cari au o pătrundere demnă de invidiat de cea mai bună linie de atac. Micii negustori sunt luaţi în pumni de spectatorii cari n'au nici un fel de toleranţă în hainele noui. Toată lumea s'a înoit. E doar Paşti.

Duduile arborează ultimele modele.

Pălării de diferite forme geometrice împiedecă vederea ca un stâlp. Chiar şi coana mare a venit decoltată, ca să fie la modă. Are însă ghinion, căci se poartă rochii închise până la gât.

Până şi sexul masculin a recurs la toate ingredientele jurnalelor de modă. Pălării cu nasturi la fundă, haine la trei rânduri şi manecură la zece degete.

Un tânăr prudent, scos ca din cutie se plimbă ostentativ, ca să-şi etaleze pantofii de antilopă. Cineva remarcă:

— A uitat să-şi ia vulpea.

Toată lumea s'a înnoit. Chiar şi vocabularele s'au primenit. O familie din dealul Spirei a adoptat pentru turneul Slaviei limba lui Moliere.

— Mitică, il est encore beaucoup?

— Patience et tabac, madame.

Cineva l-a îmbrâncit pe domnu Mitică. Cu mustaţa răsucită, s'a răsucit brusc pe locul lui şi l-a admonestat:

— Fii la locul d-tale că te opăresc acum.

— Nu face pe ţoapa.

Nevasta lui conu Mitică a intervenit energică şi distantă:

— Il de la!

Cum intempestivul preopinent a făcut un spirit care a avut efect, consoarta lui nea Mitică s'a văzut obligată să recunoască:

— Il est donné au diable, et plusieurs non!

PLANICKA

Au intrat echipele. Şi arbitrul.

— Cine arbitrează?

— Mitty Niculescu.

— Au pleznit-o şi ei. Era mai potrivit de Paşti să arbitreze Mielu Petrescu.

Un cerc de cinematografişti se agită lângă mine. D. Gusti conduce şuetele.

Alături două dudui drăguţe. D. Gusti şi d. José (Capitol şi Regal) se poartă foarte drăguţ cu ele. D. Gusti le oferă un bilet la Capitol. Duduile însă nu vor să Capitol-eze. D. José a sărit în ajutor cu «un Regal». In sfârşit duduile au primit. Dar Fănică — un locotenent pe care l-aş face căpitan pentru chestia asta — a dărâmat tot castelul de iluzii.

— Dom'le Gusti, eu m'am dus cu nişte bilete d'astea şi nu m'a primit...

Pe bună dreptate, domnişoarele au refuzat categoric biletele. Numai după ce d-nii Gusti şi José s'au legitimat şi au prezentat chitanţele de plata impozitelor dela Capitol şi Regal, cele două brunete cu sex-appeal au acceptat cu multă greutate:

— Vă facem o favoare şi primim biletele de favoare.

Din vorbă 'n vorbă, au trecut 90 de minute şi Slavia şi-a trecut în palmares un gigantic 2—0 din partea CAO-ului.

Eri, a doua zi de Paşti, aceiaşi 15000 de oameni bine îmbrăcaţi şi bine mâncaţi.

Un singur lucru nou în tribună. Un spectator a adus o provizie de ouă. Un vecin se interesează.

— Ce faci cu atâtea ouă?

— Dau după arbitru.

— Dar dece nu aruncaţi şi cu cozonac?

— Păi când aruncăm cu ouă, e vai de cozonacul lui.

Federalii s'au strâns la un loc. Se discută diverse chestii. S'a pus şi o problemă: care e cea mai importantă zi pentru sportivi?

— Când se joacă finala Cupei României!

— Aş, de unde! 8 Iunie, ziua sportivilor.

— Inexact, intervine d. Urzică. 11 Iunie.

— Dece? se miră 'n cor federalii.

— Pentrucă pe 11 Iunie e «Parisiana», «Luzana», «Leu şi Cârnatul» şi altele, i-a lămurit d. Urzică.

Un suporter venusist e contra fardului, iar Slavia e contra vântului. Ca la căluşei, jucătorii se învârtesc în dreptunghiul marcat cu var. Mingea, slgobie sare din loc în loc, împinsă de tainice resorturi, până când cade inertă. S'a lovit de ceva tare: un cap.

O pauză şi în joc. Un frumos plongeon al lui Planicka e recompensat cu o sticlă de limonadă, care şi-a nimerit ţinta perfect, lăsând în nesimţire portarul ceh. După un minut însă, noul Wilhelm Tell al peluzei populare, a urmat şi el aceeaş traectorie.

In tot timpul matchului, o atmosferă de voie bună, a domnit în tribună şi peluze. S'a făcut haz. S'au spus anecdote. Până la închiderea ediţiei însă, nu ne-am reamintit nici una bună...

A. Nol

O glumă care se îngroaşe

C. A. O. domină, domină...

Matchul s'a jucat în faţa a 12.000 spectatori, veniţi cu sacul mare (pe care, e drept, nu l'au adus degeaba).

Intr'o lojă, d. Jan Şeba, ministrul Cehoslovaciei, înconjurat de personalul legaţiei cehe şi având alături pe celalt diplomat cu simpatie certă pentru sport: d. Ostrovski, ministrul Rusiei Sovietice.

JUHASZ

Intr'altă lojă oficială se află d-nii col. Gabriel Marinescu, prefectul poliţiei Capitalei şi proaspătul preşedinte al Venusului, G. Plagino, preşedintele U. F. S. R. şi alte personalităţi.

Monomul zăplanilor cari sunt jucătorii Slaviei, face mare impresie galeriei, care aplaudă furtunos. Identificăm echipa:

Planicka; Fiala, Daucek; Zombeck, Simperski, Krcil; Vytlacil, Bradac, Sobotka, Kopecki, Puc.

Apare apoi C. A. O. cu rândurile întărite de «ceferiştii» Roşculeţ şi Vintilă. Echipa se aliniază astfel:

David; Roşculeţ, Sarkadi; Vintilă, Juhasz, Feuerştein; Szika, Spielman, Bodola, Mosco, Cocis.

Slavia a ales terenul şi C. A. O., care începe, are prilejul să încropească o acţiune care-l aduce, scurt, în faţa lui Planicka.

— Domină C. A. O.! — are prilejul să glumească cineva.

Gluma se'ngroaşe însă când o a doua şi o a treia acţiune la poarta Slaviei se succed.

Cehii sunt însă liniştiţi. Nu se impacientează, nu se silesc măcar să reacţioneze.

Abia în minutul 5, Bradac porneşte de unul singur pe aripa dreaptă. Juhasz este depăşit, Feuerştein e pierdut pe drum ca o cantitate neglijabilă şi abia Sarkadi, ajutat vârtos de Juhasz, reuşeşte să-l oprească. Evident, nu atât de simplu; ci cu un corner.

Lovitura bătută de Vytlacli este lămurită de Spielman.

Bodola, mai puţin la trup decât Bradac, nu se lasă însă mai prejos şi o ia pe cont propriu, silind pe Daucek să acorde corner. Planicka culege balonul tras de Szika.

C. A. O. domină. Inaintează frumos până la cei doi fundaşi cehi (de categorie super-grea) şi cedează potolit fără marafeturi.

Dar în spate, linia de halfi Vintilă—Juhasz—Feuerştein, face minuni.

Juhasz luptă ca un taur — comparaţia nu are nimic figurat — iar Vintilă care a avut de vreo două ori de lucru cu Puc, l-a pus la respect.

— Dar cu ăsta ce-o mai fi? — ghicesc întrebarea în privirea uluită a faimosului internaţional ceh. Până să găsească răspunsul «ceferistul» — cu şapte vieţi în pieptu-i de aramă... — a şi rezolvat şarada trimiţând prompt înaintării.

NEGUSUL

Iar dincolo, Feuerştein luptă de zor cu Bradac—Vytlacil.

Un contact mai aprins cu Bradac l-a făcut să pupe zgura de pe teren. Faţa ţigănoasă i-a fost împodobită cu o frumoasă barbă, care încadrată de părul creţ îl transformă într'un veritabil Hailé Sellasie.

— Negusul! Negusul!... îl botează un mucalit.

Şi «Negus» va fi până la urmă. Dar un Negus curajos şi prevăzut cu arma cea mai modernă: technica.

S'au scurs zece minute şi aspectul jocului este departe de a se fi schimbat.

— Ehei! — răsuflă cineva. Nu suntem nici noi prea fraeri, fraţilor...

BRADAC

N'a terminat bine şi Bradac s'a repezit din nou pe dreapta. O centrare şi Puc, scăpat o zecime de secundă din ochi de Vintilă, a tras un shot puternic, care spre fericirea lui David, a ocolit politicos poarta.

C. A. O. este însă astăzi foarte agresiv. Vă supără cuvântul? Da, da, C. A. O. e agresiv! Joacă energic, la om. Ca orice echipă care ştie că nu e cea mai bună. In ţară, se pare că C. A. O. deţine supremaţia sub raportul technicei. Deaceia, cu orice adversar joacă technic. Şi uneori pierde. Cu Slavia, C. A. O. a înţeles că nu merge cu technica, numai cu technica.

Cehii — oricât, nu? — sunt şi ei technici...

Jocul este destul de dur şi fragilii orădeni, cari admirau altădată cu un deget în gură opintelile lui Albu, n'au astăzi nici cea mai mică umbră de respect pentru Fiala şi Daucek. Pentru fizicul lor de Gogea Mitu barem...

Bodola intră dumnezeeşte. Iar Mosco — he, he! te pui cu Mosco... — sare şi el la Fiala...

JOC BARBATESC...

In minutul 19, o fază de menţionat. Bodola lansează pe Szika şi primeşte o passă care-i convine, pe lângă Daucek. Aleargă furtunos cu masivul fundaş ceh în spate şi la 10 metri de poartă e încolţit de trei copoi: Fiala, Daucek şi — par'că n'ar fi fost destul — Planicka. O intervenţie... bărbătească şi Bodola sărută zgura în timp ce Planicka culege balonul iar, peluza populară vrea neapărat penalty.

FA-MA, DOAMNE, CU NOROC...

Apoi, foarte curând, Bodola cehilor — Bradac — trânteşte un shot care greşeşte de puţin şi-l sileşte pe David să-şi scuipe în sân.

— Fă-mă, doamne, cu noroc...

Tot Bradac are o acţiune în minutul 27 şi passează lui Sobotka.

Acesta execută un dribling scurt şi se află deschis în faţa lui David. Intervine ca un fulger Vintilă şi shotul avortează.

Un minut mai târziu, Cocis, care tot n'a învăţat încă football şi nici timp nu mai are, este faultat la 20 m. de poartă. Trage şi Bodola, într'o săritură acrobatică, reia cu capul, dar mult peste bare.

Apoi un atac ceh. Dar David, curajos, plongează oportun în picioarele lui Sobotka şi evită o situaţie periculoasă.

Şi jocul se menţine în nota aceasta de aproximativă egalitate.

C. A. O. joacă încă foarte curajos. Mult se va mai menţine? Pare-se că nu.

CAND SE SUPARA CEHII

Căci între minutele 30 şi 35, Slavia a năvălit cu toate liniile peste orădeni şi împinge să rupă.

— S'au supărat — remarcă cineva — şi e rău! Amicii noştri din Mica Antantă...

Puc este însă în deficit cu Vintilă. Cu greu obţine un corner pe care Roşculeţ îl lămureşte, pentruca imediat o cursă a lui Cocis să se termine tot prin corner. Dar în celalt teren.

Domină câteva minute C. A. O. Dar Slavia revine. O combinaţie Puc—Kopecki (acesta din urmă e un tip foarte periculos; nu lasă mingea din picior, doamne fereşte; au sărit pe ei Vintilă,

(Continuare în pag. IV-a)

O victorie de mare semnificaţie

C. A. O.—Slavia 2-0 (0-0)

Pe un timp dubios, cu ploaia plutind în aer, s'a jucat Duminecă primul match din cadrul turneului pascal.

Matchul cel mai puţin echilibrat — cum spuseseră gazetele, toate gazetele, cum trebuia să spună oricine urmăreşte zi de zi activitatea footbalistică. Eri doar atât de proaspătă linia: Venus — C. A. O. 2 — 0; era atât de vie în amintirea spectatorilor lamentabila exibiţie făcută de echipa orădeană cu o săptămână înainte — noi am fost atât de acriţi încât ne întrebasem: echipa asta, C. A. O. marchează ea vreodată? Şi cum face? prin ce minune?... — încât C. A. O. era condamnat sigur, fără drept de apel. Mai multe şanse de scăpare avea Hauptmann în credinţa opiniei publice, decât această echipă — «da, bună echipă, dar... încuiată, incapabilă să marcheze!...»

«Incertitudinea balonului rotund», această ghiduşă dar atât de reală formulă, a transformat cel mai cert pronostic într'o mare, imensă surpriză, într'o mare, imensă victorie românească.

O victorie pe care publicul nostru a apreciat-o la justa ei valoare de vreme ce a răsplătit cu aplauze atât de copioase şi de sincere pe realizatorul ei.

BODOLA
care prin jocul său a fost cel mai important factor al victoriei

Pentru prima oară n'am avut de înregistrat acele voci cârtitoare veşnic nemulţumite, totdeauna încredule:

— Dragă, dar ce asta e Slavia? Echipa 7-a, dom'le!...

Nu am auzit aceste voci sceptice. Căci Slavia a făcut impresie. S'a arătat o echipă de cea mai bună clasă, o echipă cum am avut rar, dacă nu niciodată, prilejul să vedem la Bucureşti. Nu au putut cârti pentrucă echipa din Oradea a făcut un match magnific, a reuşit o victorie muncită. Mai ales muncită. Fără munca aceia inepuizabilă, fără acea goană necontenită la minge şi la om, victoria nu ar fi fost obţinută. Nu cunoaştem acum părerea cehilor despre învingătorii lor. Credem însă că — spiritul sportiv al jucătorilor Slaviei nu are nevoie de recomandaţiuni speciale — este din cele mai măgulitoare pentru prestigiul footballului românesc.